

Hírmondó

A Nagyboldogasszony Plébánia lapja C S O N G R Á D

VII. évf. 3. szám

2010. Advent

Az előállítás költsége: 200 Ft,
melyre adományokat köszönettel elfogadunk!

**„Mert az emberek csak tévelyegnek,
ha te égi fényed nem vezérli őket: Jöjj
el, édes Üdvözítőnk!”**

Ez az ősi adventi énekünk arra az általános emberi tapasztalatról beszél, hogy szükségünk van valakire, aki világosságot hoz, utat mutat a mai zűrzavaros, ködös világunkban. Sőt nem csak ezt, hanem ami a legtöbb: üdvösséget és megváltást ad. Ez jó gondolat arra, hogy ebből kiindulva megfogalmazzuk Karácsony üzenetét.

Mit hozott nekünk a Megváltó?

Reményt. Ez ma a legnagyobb hiánycikk. Jellemző ránk a sötéten látás, panaszkodás, reménytelenség. Pedig igaza lehet annak a filozófusnak, aki kijelentette: „Láttam katonákat. Három hétig kibírták élelem nélkül. Láttam sivatagi utazókat. Három napig kibírták víz nélkül. De remény nélkül három percig sem bírja ki az ember.”

Jean Paul Sartre, francia író német hadifogságban írta meg Karácsonyi misztériumjátékát. Fogolytársai elő is adták a lágerben. A történet Betlehemben játszódik Jézus születésének idején. Betlehem bírójára, Barjona elkeseredésében megesketi a férfiakat, hogy nem nemzenek többé gyermeket. Így tiltakoznak a kegyetlen sors ellen. A második felvonásban Barjona felesége, Sára, tudtára adja férjének, hogy gyermeket vár. A bíró rá akarja venni feleségét, vetesse el. A harmadik felvonásban angyalok hírül adják a

pásztoroknak: megszületett a Messiás. Betlehem megindul a barlangistálló felé. Barjona elhatározza, hogy megöli a Gyermecket. Az egyik napkeleti bölcs megmagyarázza neki: ha Isten Egyszülött Fia beleszületett a földi létbe, akkor az életnek kell, hogy legyen értelme. Akkor van remény az ember számára. Barjona lebocsátja karját és leborul a jászol előtt. Sárát is arra buzdítja, szülje meg gyermeküket. Az utolsó szavak a reményt hirdetik a foglyoknak: „örüljete, bajtársaim, mert karácsonykor kigyulladt a remény csillaga a sebesülteknek, foglyoknak, minden jóakarató embernek!”

A remény azt jelenti: van értelme az életnek. A bajok, tragédiák, kudarcok ellenére érdemes élni. Ezt a reményt karácsony hozta el nekünk. A Mindenható Istennél ugyanis nem feltételezhetünk értelmetlenséget. Ha ezt a világot nem lett volna érdemes megteremteni, akkor az Isten nem teremtette volna meg. Ha ezt a földi életet nem lenne érdemes leélni, akkor Isten nem született volna bele a mi történelmünkbe. Amikor Jézus vállalta sorsunkat, ezzel igazolta, hogy Ő olyan fantáziát lát az emberi életben, amelyet érdemesnek tart magára venni. Méghozzá olyan életet vett magára, amely Betlehemben egy istállóban kezdődött és a Kálvárián a kereszten végződött. És erre utolsó percében nem azt kiáltotta: „Kár volt!”, hanem azt, hogy „Beteljesedett!” Vagyis életéből nem hiányzik semmi, teljes.

Sokan ennek ellenére legyintenek: „Ugyan mi változott Krisztus születése óta? Ma is van betegség, nyomor, igazságtalanság, háború.” És mégis. **Valami lényegesen megváltozott.**

A fogorvosi váróban dagadt arccal ül a sok beteg. Az asszisztensnő megjelenik az ajtóban, megrázza fejét és azt mondja: „Menjenek haza. Semmi értelme a várakozásnak. A doktor úr ma nem rendel!” A rendelő ajtaja becsukódik. Kész.

Vége. Nincs több remény. De lehetséges egy másik változat is. Fehér köpenyében maga az orvos lép be. Mosolyogva bólint: „Tudom, hogy rosszul érzik magukat. De nyugodjanak meg. Mindenki sorra kerül. Ma este fájdalom nélkül megy haza mindegyikük.” Most már nyitva marad az ajtó. Van remény. A szenvedő várakozók tudják, hogy eljön számukra a szabadulás. – Az első karácsonykor belépett az emberiség várótermébe a Nagy Orvos. És Betlehem óta minden betegségre van orvosság. Minden sötétségre gyúlt világosság. És minden kilátástalan helyzetben van remény.

Mit hozott nekünk a Megváltó?

Jövőt. Kolbe atya a bunkerben hallotta, hogy a rabok sírtak, kiáltoztak, panaszkodtak: „Elvesztettük a hazánkat, szereteteinket, javainkat és most életünket is elveszítjük. Vége mindennek. Egy nyugodt ember van közöttük: a pap. Szólni

kezd hozzájuk: „Gondoljatok arra: Nekünk van egy hazánk, amit nem veszítettünk el: az égi haza. Van egy Atyánk, a Mennyei, aki vár ránk. Van javaink, amelyeket rozsda és moly nem emészt meg. És van egy életünk, amely örök. Isten megígérte ezt a jövőt, amely ránk vár. Ő nem csap be minket.” A rabok megkérdezték: „Honnét merítet az örök jövőbe horgonyzó biztonságod?” „2000 éve eljött közénk Valaki. Megszületett köztünk, tanított minket. Alagútnak nevezte ezt a bunkert, ahonnét Ő maga vezet majd országába.” És a foglyok megváltoztak. A kétségbeesést felváltotta a remény, a rettegést a nyugalom, a félelmet a bátorság, a földi értékekbe való kapaszkodást az égi ország várása. Karácsony óta mi az abszolút jövőben bízunk!

Mit hozott nekünk a Megváltó?

Életcélt. Egy magazin riportere interjút készített a punkok ideológusával: mit tartanak az élet értelmének? „Azt, hogy nincs értelme.” Az atomháborút úgysem lehet elkerülni. A világ öngyilkosságra készül. Nincs értelme sem a tiltakozásnak, sem a politizálásnak. Nem érdemes

tanulni, sem dolgozni. Nincs jövő, nem lebeg előttünk cél. Olyan az életünk, mint Sziszifusznak a munkája. Nagy követ kellett felgörgetnie a hegyre, de a cél előtt mindig visszazuhant a völgybe. Az élet küzdelem, de nem jutunk célba.

Kerekes Károly zirci főapát versben fogalmazza meg karácsony bölcsességét számunkra, a betlehemi kis Jézust szólaltatja meg, aki elárulja megtestesülésének igazi okát: Arról beszél nekem a betlehemi éj, hogy nagyon értékes lehet az életünk. // Hisz érte földre szállt a Második Személy, a Fiú Isten, s így szólt nekünk: // Mit gondolsz, otthagynám én mennyországomat, ha nem tudnám, hogy arcod mily nemes. // Oly szép a föld, az emberek és a gondolat, karácsonyból tudd meg, hogy élni érdemes!

Papini Krisztus története végén megható imával fordul Jézus felé: Szükségünk van rád, csak rád és senki másra. Azoknak is, akik tudják, még inkább, akik nem tudják.

Szükségünk van a Megváltóra, Jézus Krisztusra, és azt kívánom minden kedves olvasónak, hogy fedezze fel magában ezt a szükségét, és jusson el Ahhoz, aki ezt a szükségét be tudja tölteni: Jézus Krisztushoz.

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket kívánok!

*Salamon László
esperes – plébános*

Ürögdi Ferenc:

MINDEN ADVENT

Minden advent kegyelem: vétkem jóvátébetem.

Minden advent vigalom: Isten Úr a viharon!

Minden advent érkezés: Átölel egy drága kéz!

Minden advent alkalom: győzhetsz saját magadon!

Minden advent ítélet: így kellene - s így élek!

Minden advent remegés: Isten felé epedés!

Minden advent ima is: Uram, fogadj be ma is!

Minden advent Szeretet: Betlehembe vezetett,

Köszönd meg hát a csodát: a világ karácsonyát!

Adventi gyertyák

Az advent négy hete a lelki felkészülés ideje. Ilyenkor tudatosítjuk, hogy megváltásunk már kezdetét vette Krisztus első eljövételével, de beteljesedése az Ő dicsőséges eljövételéhez fűződik. Ezért a már, és a még nem feszültségben élünk. Az Üdvözítőnek pedig minden szívben meg kell születnie. Ő a szív megújulásában jön el, amit megelőz az aktív készület.

Az első gyertyát gyűjtsuk azokért, akik már nem lehetnek velünk. A bölcs szívű vénékért, az ártatlan elesettekért. Azokért, akik úgy óvtak minket az elmúlástól, hogy maguk múltak el. Legyen övék az első gyertyaláng. Azoké, akiknek lábnyomaiban újra kisarjadt a fű, újra születtek a fák, és minden, ami élet. Az édesanyákért, a jóságért, és gyermekeikért, akik továbbra is őrzik a szeretet hatalmát.

A második gyertyaláng legyen a kitaszítottaké, akik éheznek és fáznak, s igazán nagy szükségük van vigasztalásra. A hazátlanokért, azokért, akik még nem találták meg a békességet, mert nem adatott meg nekik sem a szabadság, sem az irántuk érzett megbecsülés, sem a baráti ölelés, sem a tisztelet, sem az otthon. Óvja, segítse őket ez a második, értük gyújtott gyertya. Legyünk irántuk legalább most, ez egyszer jóságosak, hiszen az emberi méltóság minden embert megillet. Lobogjon értük, a háborúkat, ember-szenvedéseket elviseltekért, a kitaszítottakért és a szegényekért, az ártatlanokért, akiket bőrük színe, nyelvük, kultúrájuk, vallásuk miatt üldöztek és üldöznek.

A harmadik gyertyaláng legyen a hősöké. Gyűjtsuk az igazakért, azokért, akik mindig szenvedtek és szenvedni fognak, mert volt, van és lesz bennük annyi erő, hogy szembeszálljanak zsarnokokkal, kufárokkal, emberárulókkal. Ők tudták, tudják s tudni fogják, hogy az emberiség megmaradásának záloga a béke. Azokért, akiket máglyára vittek, mert igazat szóltak a világ emberléptékben megismerhető titkairól. Akik életüket kockáztatva kutatták a csodát, amit mi emberek nemes egyszerűséggel így hívunk: Élet. A harmadik gyertyaláng értük lobogjon. A hősö-

kért. Az orvosért, aki kezét, hűségét adta, amikor reánk tört a fájdalom, a keserűség, és úgy hittük, hogy vége, nincs tovább. Aki újra életet adott az életnek, s az elmúlás tragédiáját értve és megértve megkönnyezte a megváltoztathatatlant. Ő értük gyűjtsuk a harmadik gyertyát. A papunkért, aki elesettségünkben is velünk volt, hitet adott, vigaszt és szeretetet, ha nagyon fáj már az emberi élet.

A negyedik gyertyát egymásért gyűjtsuk. Érted és értem. Igazán megérdemljük azt, hogy főt hajtsunk egymás előtt, hiszen a Jézusi szeretet erre figyelmeztet mindannyiunkat. Arra, hogy legyen szent minden ember számára a mindenség ajándéka: az emberélet. Lobbanjon egymásért, s lobogjon a negyedik gyertya az Istengyermekek-proféta megszületésének pillanatáig. Érted, ki több voltál egy szerelemnél, aki hűséggel vigyáztál, aki ha kellett, hát könnyet ejtettél értem. Érted, aki miattam, s nem ellenem haragszol. Érted, aki felneveltél, óvtál és szeretettel adtad kezembe az emberi életet. Érted, aki a barátom vagy és felsegítesz a porból, mielőtt porrá válnék. Érted, aki megtisztelsz bölintásoddal s figyelmiddel, ha illendően szólok hozzád a körülöttünk zajló történésekről.

szerk.

Néhány gondolat az engesztelésről, az engesztelőkről

Engesztelés

Mindenek előtt tisztázzuk, magam részéről mi is értek; engesztelés fogalma alatt.

A bűn nem más, mint a szeretet hiánya! Azért, hogy a bűn okozta egyensúly-vesztés, helyreálljon: valakinek e hiányt pótolni kell! Ez pedig kizárólag csak "többlet-szeretettel", "többlet-igyekezettel" lehetséges!

Engesztelés; "kárpótlás" saját bűneinkért, és mások által elkövetett bűnökért.

Azokon a testvéreinken, akik a Jóistent konokul elutasítják, – épen a szabadság törvénye okán – maga a Jóisten sem segíthet. Ezzel szemben, a másokat is megszánni képes, irgalmas *emberi szeretet* még igen! (Merthogy felelős az ember-testvér; ember-testvéreért! Másrészt a sze-

retet törvénye is “egybeköti” az embert az emberrel.) Nem tudom, érthető-e? Nekem jogomban áll – mint másokért aggódó embertárs! -, az igazságos Isten elé állnom, és megkérlelhetem; „kíméld meg most őt, és az engem megillető lelki-szellemi ajándékaidat ezúttal ne nekem, hanem neki add!” Természetesen a „csere-akció” kapcsán, nekem el kell viselnem megsegítendő társamra nehezedő lelki-szellemi állapotot, Istentől való elzártaságot, kilátástalanságot, stb.-t. Éppen azt, ami őt oly annyira nyomasztja! (Mondanom se kell, mindez csak is az isteni Bölcsesség és Akarat „felügyelete” és bizony sokszor egyenes felkérésére valósulhat meg.)

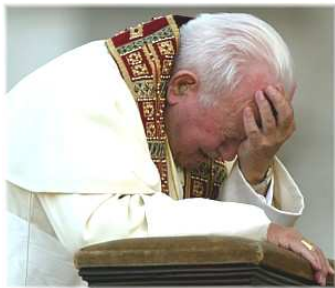
Akiben, testvére iránti felelős érzékenység kifejlődik, csak az tud igazán engesztelő életet élni és másokért is „többlet áldozatot” vállalni. Ez a lélekmentés. Így és ennyiben lehet a Teremtő “munkatársa” a másokért többlet szeretetet nyújtani képes, másokért többlet áldozatot vállalni akaró engesztelő teremtmény.

Engesztelők.

Hogy valójában kik is az engesztelők, igen nehéz megállapítani.

Ugyanis a legkülönbözőbb körülmények között élhetnek ők. Úgy gondolom, hogy a Jóisten titka az, hogy mint „engesztelő-munkatársat”; kit miért, mikor és hogyan hívott meg, és ki az, aki magában fel is ismerte e hívást, és élete megváltoztatásával képessé vált e meghívásra!

Van úgy, hogy a kiválasztott engesztelőnek a legsúlyosabb engesztelése az, hogy a nagy nyilvánosság előtt kénytelen-kelletlen, de be kell számolnia arról a legbensőbb és csodálatos lelki élményeiről, amit legszívesebben szemérmesen eltakarna a kíváncsiskodó „nagyérdemű” elől. Nos ezek azok az engesztelő testvéreink, akikről tudunk. Ők azok, akiken keresztül – „mi hétköznapi emberek is” – megismerhetjük, hogy mit is kérnek tőlünk az Égiek.

Bizony vannak, remélem sokan – akik mindenféle megnyilatkozó ismérv hiányában –

nagy egyszerűségben és rejtettségben: „teszik a jót, mindig csak a jót!” Senki sem tud róluk, még a gyóntató kelkivezetőjük sem – ha egyáltalán van mellette ilyen – ha egyáltalán tartozik valamelyik vallás hívei közé. Oly annyira kicsiny, alázatos és semminek sem látszó az ilyen lélek, hogy senkinek sem tűnik fel kristálytisztá egyszerűsége, s leginkább önmagának nem!

A lélek Teremtőjének és magának a léleknek a csodálatos egymáshoz való viszonylata; nagy titok.

Igaz, látszólag léteznek külső jelek, viselkedési formák, amiből némileg következtetni lehet, hogy ki hányadán is áll Teremtőjével, de erről biztosat megállapítani földi ember képtelen... Ki-ki, söpörjön a saját portálja előtt. Mindannyiunknak, bizony maga-magában kell kikutatnia és tisztázni; – Engem, vajon milyen küldetésre hív, hívott meg a Jóisten? S azt is ildomos „kipuhatolni”, vajon személy szerint mely csoporthoz tartozom? Az egyetemes-szeretet önzetlen termelőihez tartozom-e, netalán tán az egyetemes-szeretet dézsmálóihoz, vagy hol ehhez, hol ahhoz?

Idők vége.

Most, az engesztelők ily sürgető, szinte türelmetlen „toborzása” azért létszükség és fontos, mert mindez az idők végén történik! Itt és most „*idő-fogyatkozásban*” élünk. Márpedig amennyiben, az idő előbb vagy utóbb elfogy, az emberiség lehetősége egyszerűen megszűnik jót, vagy rosszat tenni.

Garabandálban a Szűzanya Concitának az állította; “Nem világ vége lesz, hanem egy korszaknak lesz vége.” (kb.) Tehát előbb vagy utóbb elérkezik az a pillanat, amikor a kegyelmi idők lezárulnak. (Medzsugorje!) Ezért itt és most – amíg még lehet – a legfontosabb keresztényi tett; a LÉLEKMENTÉS, és a MÁSOKÉRT VALÓ ENGESZTELES!

Fatima, Szűzanya kijelentése: “Oly sok bűnös jut a pokolba, mert, nincsenek elegenden azok, akik imádkoznának, és áldozatot vállalnának értük!” (Kb.)

Úr Jézus imígyen szól a Szereteláng naplóban: „Oly könnyen áttekinthető kis csapat a

mienk!” – mármint az engesztelőké! Ezért az Úr Jézus új követőket, új barátokat, új munkatársakat hív, hogy megváltó munkájában minél többen segítségére lehessenek... Emiatt szaporodnak az Egyházban a különféle lelkeségmozgalmak, a rendkívüli kegyelmi adományok, csodás kegyelmi kiáradások. Hiszen az idő fogy, ezzel együtt a lelkek megmentésének lehetősége is! Az Úr, egyre több munkást hív „szőlőjébe”!

Mert, bizony, van különbség az egyes nemzedékek lelki és erkölcsi állapota között. Minden valamirevaló hagyomány azt tanítja, hogy az, amiben mi most vagyunk; a létező legrosszabb, legsötétebb és leggonoszabb korszak. Ráadásul, minden jel szerint éppen a legvége a mienk. Úr Jézus: „a kérdés az, ha visszajövök, vajon találok-e: a Földön hitet?” (Kb.) A magánkinyilatkoztatások garmada is egyöntetűen azt állítják; „az emberiség soha nem tapasztalt, szármalmas állapotban van.” (Tudom, a tudomány és technikai csillogás-villogás ennek ellent mondani látszik.) „Minden ország, mely önmagával meghasonlik, összeomlik.”- tanítja az Úr Jézus. Tehát, azért, hogy a világban az önzetlen irgalmas isteni Szeretet még egyensúlyba tudja tartani az egyre duzzadó önzést, szellemi-leki lezülést, igazságtalanságot és minden egyéb gonosz viszásságot, az önzetlen jósnak is növekednie kell! Ezért nélkülözhetetlen az engesztelők, a kicsik, az alázatosak, a senkiknek látszók – azaz a szentéletű engesztelők – világot megtartó igyekezete...

Pataki Mihály Mária, Piusz OCDS testvér

Arról, hogy vezetőnek lenni, cseppet sem könnyű

A keresztény vezetőnek - legyen az cég vezetője, vagy közösség vezetője, vagy egy család feje vagy akár csak önmaga vezetője - mindig résen kell lennie, hogy **elkerülje** a következőket:

- **Élvezet** – Mindig meg kell küzdenünk, hogy ne azt tegyük, ami könnyű, hanem azt, ami helyes!

- **Gőg** – Biztos, hogy meg fog kísérteni a gondolat: „Nézzétek, mekkora dolgokat vittem végbe!” A Szentírásban két vezetőnek támadtak hasonló gondolatai... pórul is jártak! (Dán 4,28–33 és ApCsel 12,19–23)

- **Halogatás** – Sokszor *tudjuk*, mi a helyes döntés... de mivel nehéz meghozni, halogatjuk, remélve, hátha Isten „elrendezi” a dolgot, vagy meggondolja magát.

- **Mások véleménye** – Mindig lesz valaki, akinek nem tetszik, amit csinálunk, akik vagyunk, amit képviselünk... mindig! Aki emberek tetszését kezdi keresni, többé nem Istennek akar tetszeni! (vö. Gal 1,10: „Az emberek kedvét keresem ezzel vagy az Istenét? Talán embereknek akarok tetszeni? Ha még emberek tetszését keresném, nem volnék Krisztus szolgája.”)

- **Teljesítmény** – A siker egyik legnagyobb buktatója, ha a vezető kezdi azt hinni, hogy az eredmények neki köszönhetőek... és hogy továbbra is fenntartsa őket, még többet kell dolgoznia... s olyan tempót diktál, aminek az a vége, mintha százhatvannal rohanna a falnak.

- **Nehézségek** – A nehézségeket ne tekintsük Isten büntetésének... inkább Istentől kapott felkészítésnek! Dávid sem nehézségnek tekintette az oroszlánt és a medvét... hanem lehetőségnek, hogy felkészüljön az életében bizonyosan bekövetkező komolyabb nehézségekre (ld. 1Sám 17,33–37).

- **Szenvedélyes lelkesedés** – A szenvedélyes lelkesedés is buktató lehet, ha nem vezetjük, hanem lerohanjuk vele az embereket! Isten *nem* a csüggedtség lelkét adta nekünk... hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét (2Tim1,7). Az erő szeretet híján mindig rideg törvénykezéssé és zsarnoksággá torzul. Istentől kapott hivatásunkban szenvedélyesnek kell lennünk..., de meg kell tanulnunk, hogy lelkesedésünkkel odavezessük az embereket, ahol lenniük kell..., ne pedig oda-hajszoljuk!

*Salamon László
esperes-pléános*

Megkérdeztük...

Milyen volt a régi titokzatos karácsony?

Az enyém gyönyörű volt. Vártuk a Jézuskát, s ha rosszat tettünk, jó anyám mindig azt mondta, ne rosszalkodjatok, mert lát a Jézuska odafentről és nem fog hozni sem karácsonyfát, sem ajándékot. Elhittük, hogy az ajándékot majd a Jézuska hozza, hiszen úgy elrejtették szüleink, hogy nem láthattuk.

Nagycsaládban nőtem fel, legfiatalabb gyerekként. S mivel a testvéreim többen már nagykorúak voltak, nagyon sok szeretetben volt részem.

A karácsony jelentette a családi együttléteket, mert maga volt a melegség, a bizalom és a béke, a meghitt családi fészkek.

Az izgalommal teli várakozás semmihez sem volt hasonlítható.(...)

Úgy érzem, addig voltam igazán gyerek, amíg hittem abban, hogy a Jézuska az angyalkák segítségével berepül az ablakon és hozza a karácsonyfát.

Tele volt a karácsony ünnepe szeretettel, békességgel, Megtanított arra, mit jelent a család melege, szeretete.

Nem is az ajándék volt a lényeges, hanem az, hogy együtt voltunk, együtt ültük körül az ünnepi asztalt! Az én drága jó anyám éjszaka főzött, sütött, hogy családja ne érezze, hogy neki késő éjszakáig dolgoznia kellett. Így tanultam meg tőlük, az emberséget, a becsületet, az emberek iránti tiszteletet és a Jézuskába való hitet.(...)

Mire tanítson bennünket a kis Jézus születésének ünnepe?

Még néhány nap és ránk köszönt ismét a Karácsony. Felcsendülnek a karácsonyi énekek, amelytől valamiféle béke árasztja el a lelkünket. Még néhány nap és ismét elérkezik a szeretetnek szentelt két nap.

De tud-e még őszintén szeretni XXI. század embere? Él-e még benne a képesség arra, hogy tisztelje, segítse embertársait vagy legalább ne gyűlölködjön?

Mire is tanít bennünket a kis Jézus születésének ünnepe?

Karácsonykor egy szebb világ nyílik meg előttünk; a szeretet világa. A szeretet a családból kell, hogy kiinduljon!

A család az emberi közösség kiindulópontja, mely megtanít a szeretetre, a hitre, a szerénységre. Nem az ajándék értéke az, amitől megszépül az ünnep, hanem a szeretet, amivel a legkedvesebb szeretteinknek nyújtunk át.

Milyen szép és jó lenne, lehetne a világ, mennyivel könnyebb lenne elviselni a gondokat, az élet nehézségeit, a betegséget, ha az ünnep békességéből jutna a hétköznapokra is!

A sok-sok karácsonyfán, azért gyűl ki a fény minden esztendőben, hogy emberségünk pislákoló mécsese, erősebb lánggra lobbanjon tőle, hogy őszintébbek, megértőbbek legyünk egymáshoz. Erre tanít minden embert a kis Jézus születésének ünnepe.

Kérjük együtt, hogy áldja meg a Föld minden emberét! Adjon békességet, szerénységet, mint ahogyan Ő jött a világra.

Karácsony estéjén éljük át legmélyebben azt aényt, hogy az ünnepi hangulat színes fátyla alatt minden apró dolog nagygyá, kedvessé, értékessé válik számunkra.

Kapus Jánosné

Karácsony táján...

Miért nem ünnepel mindenki Jézus születésén?

Hová lett a szép karácsony? Mondjátok, miért?

Pedig Jézus ma is közöttünk jár és nagyon szeret.

Előtte mindenki egyenlő és nem nyújt külön kezét.

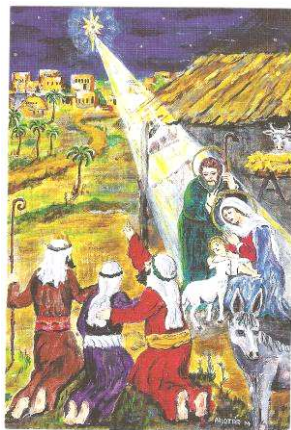
Csak a szívek záródtak be, azért nem talál helyet.

Oh, emberek! Csak egyetlen napra adjatok Jézusnak - és egymásnak is szeretetet.

2010. december 25 –re írta: Kapus Jánosné

Milyen volt a régi titokzatos karácsony?

Hamarosan véget ér a 2010-es esztendő. De, hogy ne legyen olyan fájdalmas az elmúlásra gondolni, előtte még kapunk **egy csodát: a Karácsonyt**, az Új Életnek, a Gyermekeknek, a Születésnek, a Szeretetnek a várva várt ünnepét. Bár mindenki várja, mégis minden ember, minden család másként éli meg, éli át ezeket a szép és szent napokat. Valószínű, hogy az évek múlásával mindenki - különösen pedig azok a nagyszülők, szülők, akik kisgyermeket nevelnek, - akaratlanul is visszagondolnak saját gyermekkorukra, hogyan is volt ez régen. Mi volt akkor nekem fontos, érdekes, titokkal teli?

Kicsit visszaemlékezem...

Most szinte elképzelhetetlen, hogy nem volt rádió, se TV. Voltak viszont nagyon hosszúak a téli esték, nagyon rossz világítás a lakásban, szinte félhomály. S akkor szüleim elővették a „nagy meséskönyvet” – kisgyermekként nekem az volt – a Verses Bibliát.(...) Karácsony előtti hetekben természetesen az aktuális részt olvastuk, s mert verses formában íródott, nagyon szépen hangzott és könnyen megjegyezhető volt a történet. De a látvány is nagyon szép volt. Ez egy kisgyereknek olyan volt, int egy „karácsonyi lelkigyakorlat”.(...)

A titkok talán legnagyobbbika-legalább is számomra a karácsonyfa „érkezése” volt. Őszintén sajnálom a mai kisgyerekeket, ahol közösen történik a „fenyőfa” beszerzése, de az ajándékok és minden egyéb „kellék” vásárlása is... oda lett a csodavárás....

Nálunk a fa érkezését semmi sem jelezte, senki sem látta, s nem is találkozott vele, mert mindig éjjel történt az Angyal érkezése.(...) majd együtt csodálkoztunk: már megint nem sikerült meglátni az angyalkát! Amikor már „mindent tudtam”, akkor meg én játszottam el, hogy „hiszem az angyalkát”, hogy ők is örülhesenek a csodának.

Mire tanítson bennünket a kis Jézus születésének ünnepe?

A Karácsony ünnep, ezt mindenki tudja és vallja, senki sincs, aki ünnepi voltát megkérdőjelezné. Szébbnél szebb jelzőkkel illetjük: a család ünnepe, a szeretet ünnepe, a kis Jézus születésének ünnepe, a békesség, a kiengesztelődés ünnepe, a pihenés ünnepe, az evés- ivás ünnepe, a temérdek sok ajándékozás ünnepe. Mindenki ajándékot ad és kap. Mit jelent ez? Miért van ez így? Úgy érzem, érdemes lenne ezen elgondolkodni...

Ki is valójában Jézus?

Tudjuk jól a választ: a második Isteni személy, a Mennyei Atyának fia.

Tudjuk azt is, hogy az Atya a Teremtő, Ő alkotta a Mindenséget, benne az Embert is. Ismerjük a bűnbeesés történetét is: ezzel elrontottuk Isten csodálatos tervét az Emberrel. Ha egy szülőnek gyermeke elrontja, „csödbe viszi” atyjának életművét, különféle módon reagál erre: jól megdorgálja, esetleg kitagadja a vagyonából a hálátlan, szélhámos fiút. De Isten- épp azért, mert Isten és Atya-nem tesz ilyet. Nem bünteti az Embert végleges büntetéssel, sőt csodálatos tervet készít a bűnös ember számára. **Egyszülöttjét, a kicsi Jézust ajándékozza Nekünk! Jézus a mi ajándékunk a Mennyei Atyától!** (...)

Karácsony úgy gondolom, megtaníthat bennünket arra, hogy viszonzásul az Atyának irántunk való szeretetért, amellyel nekünk ajándékozta fiát és Jézus engedelmes szeretetért, amellyel vállalta az emberi létezés minden nyomorúságát, mi is akarjuk és merjük – kérve a Szentlelket- odaajándékozni magunkat embertársaink szolgálatára, de még inkább Isten szolgálatára!

Imádkozzunk ezért Avilai Szent Terézszel:

”Tiéd vagyok, Érted születtem. Mit kívánsz tenni velem?

Mit kívánsz Tőlem, Uram?

Tiéd vagyok, mivel Te teremtetél,

Tiéd, mivel megváltottál,

Tiéd, mivel elviselsz,

Tiéd, mivel hívtál,

Tiéd, mivel vártál,

Tiéd, mivel nem veszem el.

Mit kívánsz Tőlem?”

Áldott Karácsonyt kívánok!

Kerekes Margit

Milyen volt a régi titokzatos karácsony?

A Karácsony az év egyik legszebb ünnepe: a kis Jézus születésnapja. Ilyenkor talán az emberek még nagyobb szeretettel fordulnak egymáshoz.

Mikor gyermekek voltunk mi is nagy örömmel vártuk a karácsonyt. Várakozás közben többször megkérdeztük édesanyánkat : „hányat kell még aludni, hogy a Jézuska hozza a karácsonyfát?” (...)

Mikor elérkezett a Szenteste nagy izgalommal vártuk a Jézuska érkezését. Édesanyám ágyba parancsolt bennünket, imádkoztunk, csendben lestük, hogy nem-e láthatunk valamit, s persze így aludtunk el. Reggel már korán felébredtünk, s ott volt a gyönyörű karácsonyfa, elénekeltük a Mennyből az angyalt, a Kiskarácsonyt...Nagy öröm volt.(...)

Adja a jó Isten, hogy a gyermeki tisztaság ragyogja be az emberszíveket ma is!

Mire tanítson bennünket a kis Jézus születésének ünnepe?

Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda, hogy mind az, aki hisz benne el ne vesszen, hanem örökké éljen.

Az Úr Jézus az első karácsonykor lépett be az emberi világba kisgyermekként. Már kisgyermekkorában üldözést szenvedett Heródestől, felnőtt korában pedig – amikor tanítani kezdett-sok meg nem értésben volt része (...) *Jézus Krisztus az életét adta értünk, irántunk való szeretetből, ezért kell viszont szeretni!*

*„Üdvözlégy kis Jézus, reménységünk,
aki ma váltságot hoztál nekünk.
Meghoztad az igaz hit világát.*

Megnyitád Szentatyád Mennysorságát.”

Kegyelemmel teljes karácsonyt kívánok!

Radics Istvánné

Kedves Hívek!

Engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik felkérésemnek eleget tettek, s visszaemlékeztek a gyerekkori Karácsonyukra, s leírták a mára szóló üzenetüket! Köszönöm írásaikat! Sajnos az újság nyomtatott korlátai miatt az összes írást plébániánk honlapján tudjuk csak közzé tenni.

Hiszem, hogy a múlt ismerete nélkül, nem tudunk biztos jövőt építeni. Tudnunk kell, hogy mit, hogyan tettek őseink, tanulnunk kell tőlük! Meg kell értenünk, mik a keresztény értékeink, s mikor haladunk jó úton!

Boldog adventi készülődést, s kegyelemmel teljes, áldott karácsonyt kívánok mindenkinek!

Konczné Kollát Mária

„Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be.”

A mai ember könnyen ítéletet mond a gyengék, az elesettek felett. Válogatunk az ideológiák, az erkölcsi mércék vagy akár az Isteni parancsok között. Ez igen, az nem. Pedig Krisztus útmutatása elég egyértelmű.

Legfőbb cél a halhatatlan lélek üdvössége. Isten legnagyobb és legszentebb ajándéka pedig maga az élet. Lehetnek helyzetek, amikor minden észérv az élet ellen szól, akkor is érdemes kitartani a Teremtő akarata mellett. Erre legyen példa Andriskám születése.

Az ő története is úgy kezdődött, mint bárki másé. Szülei és hat testvére várta jöveteletét. A 11 hetes magzati szűrővizsgálaton kiderült, hogy valószínűleg genetikai rendellenessége van. „Természetesen” rögtön tájékoztattak, hogy ennek a babának nem kell megszületnie. Majd vizsgálatok sora követte egymást, és bebizonyosodott, hogy a gyanú nem volt alaptalan.

A világ fenekestől fordult fel, és mindaz, ami addig biztosnak tűnt az életben hirtelen semmivé lett. Sötétbe borult minden. Mégis maradt egy fénysugár: Isten mindent megtehet! Jöttek a biztatások, vigasztalások: „Isten nem ejt hibát!”

Félévnyi várakozás és folytonos imádság után végre eljött az idő. Kétségekkel, félelmekkel keveredett örömmel vártuk érkezését. Egy kora tavaszi reggelen megszületett egy gyönyörű-

rú, formás kisfiú. Boldogság töltötte el a lelkem. Néhány óra múlva kiderült, hogy légzési nehézségek miatt inkubátorban van. Másnap Szegedre szállították az intenzív osztályra.

Egy hét telt el egymástól elválasztva, mire rendeződött a probléma, amiről azt hittük csak átmeneti. Végre megismerhettük egymást, a kezemből tarthattam, magamhoz ölelhettem. Lassan kezdett minden a helyére kerülni. Még néhány nap és haza mehettünk. A testvérek már nagyon várták, és gyönyörködtek benne. Elkezdődött a mi közös életünk.

Egy kicsit más volt, mint a többiekkel. A fájdalom és szorongás mennyei örömmel keveredett szívemben. Andris növekedett és fejlődött szépen, mi pedig mindent megtettünk, hogy segítsük ezt a folyamatot. A szakemberek is csodálkozva állapították meg, milyen szép, élénk gyermek. Később testi fejlődését visszavetette szívproblémája, de továbbra is megmaradt végtelen kedvessége. Mosolya, édes hangja mindenkit felvidít, aki látja őt. Valahányszor rátekintek, megtelik a szívem szeretettel és hálával a mi Teremtőnk iránt. Ami borzasztó csapásnak tűnt, Isten áldásává ált. Megtört lelkem, a Gondviselésbe vetett megcsorbult bizalmam folyamatosan gyógyul. Már átéltem tapasztalat számomra, amit elméletben oly régóta tudok, hogy a legszörnyűbbnek tűnő dolgok is csodává változnak Isten kegyelme által. A mi biztos kösziklánk, Jézus megtart minket, bármilyen viharok is tépdésik hitünket.

Mi az Úr elgondolása jövőnkéről, nem tudom, de egyben biztos vagyok: Andrissal olyan ajándékot kaptunk, amiért életem végéig hálás leszek.

Tóthné Horváth Anikó

A csongrádi Szent Rókus templom régészeti feltárásának nyomon követése

A történelmi korok összekapcsolása Csongrádon című projektnek része volt a Szt. Rókus templom külső és részleges belső felújítása.

A város vezetésének – a kezdeti nehézségek után – sikerült elérnie, hogy a régészeti feltárás megvalósulhasson a kivitelezés költségéből.

A munkálatok Béres Máriának, a szentesi múzeum igazgatójának vezetésével kezdődtek. A 2010 év rendkívüli csapadékos nyara, július végére, augusztus elejére tette lehetővé a feltárás megkezdését. Erről az ásatásról szakzerű dokumentáció készült hozzáértő régészek által.

Jómagam, mint külső szemlélő, és közelben lakó belvárosi, nem szakemberként teszem közzé a látottakat, tapasztaltakat, és néhány fényképet az általam készített sok fotó közül.

Az egyhajós, 1722-ben felszentelt, barokk stílusú templom tájolása kelet–nyugati irányú. Bejárata a valamikori belsővárosba vezető híd felé nézett.

A feltárás és felújítás a templom külső vonatkozásának teljes eltávolításával kezdődött, mintegy 2 m magasan. A láthatóvá vált fal építőanyaga főként égetett téglák. Jellemzően az alapoknál és a sarokpontokon – néhol elszórtan is –, legalább háromféle terméskövet is felhasználtak az építkezéshez. Ezek helyenként hatalmas méretűek, amit csak több ember volt képes megmozdítani.

Hihetetlenül pontosan szintezett a téglasor, a lábazat felső peremén ellenőrizve. Az épület kellő helyeken, dilatációval ellátott, egységes szerkezetű építmény képét mutatta. Tehát az a feltevés, hogy egy nyolcszögletű, török kori türbéhez toldták hozzá a templom hajóját, nem állja meg a helyét, a tapasztaltak ennek ellentmondanak. Egységes kivitelezésű az épület.

A terméskövet feltételezhetően más épületek (vár?) anyagából hordhatták össze. Ebből találtunk épület-alapokat a közelben. pl.: az Iskola közben. Ugyanezek a négyszögletes mészkőtömbök védik a Tisza mederfalát, szabályosan lerakva a templom vonalában. (Azaz igen nagy mennyiségben vannak jelen a belsőváros területén, még ma is a mélyben rejtőzve.)

A templomfal alapjai szilárdak, mindenütt a fagyhatár alá értek. A szentély Tisza felőli oldalán az alapoknál süllyedés nyoma látható a talajszintben, amit a lábazat falazáskor szépen vízszintbe hoztak a téglasorok közötti kipótlással. A süllyedés oka ismeretlen.

A szentély végén kívülről érdekes ferde részsűs üreg került napvilágra. Ezt a régészek kibontották, de szakszerű feltárássra nem kerülhetett sor, mivel korábban a villámhárító telepítéskor megbolygatták a helyet. Annyi azonban kiderült, hogy a templom építése után egy ferde vonalú beásással temettek el egy valószínűleg jelentős személyt, mivel még a templom alapozását is áttörték, és kiemelték. A sírt azután ezekkel a terméskövekkel valamint egy nagyméretű törött malomkő töredékével zárták le, Krisztus sírjára emlékeztető módon.

A belső feltárás is megkezdődött. Először a szentély alatt találtak egy betemetett téglafalazatos kriptasírt. Ez a sír valószínűleg az első plébános temetkezési helye lehetett. A kriptasír falazatát később megbontották és a téglák felhasználásával kibővítették egy másik elhunyt számára. Ezeket a temetkezéseket kegyeleti okok miatt nem tárták fel. A templom további része alatt is kerültek elő sírok, köztük apró gyermekek temetkezési helyei is.

Tudtommal az egész ásás során nem találtak a régészek a török korra jellemző lelettel, tehát feltételezhető, hogy templomunk építése a török kivonulása után kezdődött, és nem ezen a helyen állhatott az ősi imahely.

Mindettől függetlenül izgalommal várjuk Béres Mária összefoglaló publikációját a templom feltárájáról.

A cikk papírra vetésének idején elkészült a felújítás, amiről a későbbiekben képekben is beszámolunk.

Kálmán István

III. HONFOGLALÓ HITTANOS TÁBOR

2010. aug. 3-tól 7-ig

Mivel a hittanos tábor éppen az előző Hírmondó újság megjelenésekor zajlott, ezért most kerül sor részletesebb beszámolóra a táborról.

A tábor előkészítése igen kalandos volt: a Tisza magas vízállása miatt fel kellett adni az eredetileg tervezett helyszínt, a Mámai kompház területét. A helyszín mellett az időpontot is módosítani kellett júniusról augusztusra. A nehéz kezdet után annál jobban sikerült a tábor programja. Az új helyszín ideális, kulturált táborozási és szórakozási lehetőségeket nyújtott a Polgárőr-ség kiseréti bázisán, az Aranysziget erdő mellett, a Holt-Tisza partján.

51 gyermek résztvevő volt, általános iskolások és 8 középiskolás, valamint 10 felnőtt segített a tábor lebonyolításában.

Az idén is volt hajókirándulás, számháború, hagyományos íjászat, légpuskalövészet, kürtös kalácssütés, pólófestés és tábortűz minden este. Az egész napos akadályverseny Nagyréten volt a Körös-zugi gyalogtúraösvény állomásain aug. 5-én. Következő nap autóbusszos kirándulás volt: meglátogattuk Tiszaújfalun a Bencés Nővé-

rek templomát és rendházát a kerttel együtt, majd strandoltunk Lakitelek-Tösfürdőn. Szerintem az idén is a vendégtábortűz volt a legjobban sikerült program. Utolsó tábortűzünkre mindig meghívjuk a kedves szülőket, érdeklődőket. A jól begyakorolt, élvezetes és mozgalmas műsor megnyerte a szülők tetszését. A búcsútábortűz végén több mint százan alkottunk szeretetkört.

Ez volt a harmadik hittanos tábor, amelyet a lakóhelyünkhöz közeli, de mégis a civilizáció ártalmaitól mentes helyen rendeztünk meg. Az évről évre növekvő létszám azt mutatja, hogy van igény az ilyen táborra is, nemcsak a távoli vidékekre, hegyekre kíváncsiak a gyerekek. Vannak jól bevált, állandó programpontjaink, de minden évben hozunk be újabb, változatos dol-

gokat. Most például a jelmezes, keretmeséhez kapcsolódó rövid színi előadások ilyenek voltak. A nagyobb gyerekek és a felnőtt segítők jelmezes előadásain keresztül – anélkül, hogy a történelemkönyvet elolvastuk volna, betekintést nyerünk Szent Gellért életútjába, az akkori magyar történelem eseményeibe (ez volt a keretmese)

Akik még nem voltak ilyen táborban, megtanulták, hogyan kell a közösséghez alkalmazkodni, és hogy nincs személyválogatás, kivételezés. Egy-két nap alatt hamar elsajátították, hogyan kell önállóan rendet tenni: a reggeli sátorzempléknél kíváncsian vizsgálták az éppen sorra kerülő sátorlakók hozzáállását.

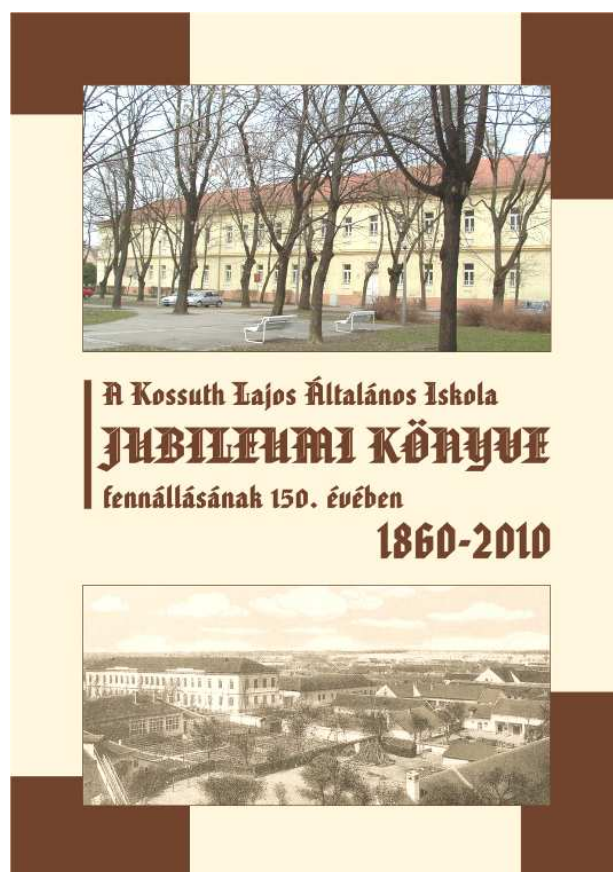
Voltak persze nehézségek is a táborban, amíg nem szoktunk össze, illetve az esőzések is próbára tették bennünket. A tábor végén azonban elmondhattuk, ahogyan az egyik szülő is értékelte: „Remekül sikerült!” A tábori résztvevők fele már volt az előző táborokban is, és már most jelentkezett a jövő évi táborba – ez mutatja, hogy jó úton haladunk. Mindig egyre többen jönnek segíteni, kialakult egy aktív mag, akik nyári szabadidejük egy részét önzetlenül a gyerekekre áldozzák. Isten fizesse meg szolgálatukat!

*Kovácsik Antal
táborvezető*

Könyvajánlás

Megjelent a csongrádi Kossuth iskola évkönyve fennállásának 150. évében. A levéltárban végzett kutatások, és más hiteles források alapján készítette Berencsiné Dudás Katalin tanárnő és Tarjányné Csatári Márta igazgató. A történelmi leírás híven írja le az eltelt 150 év oktatási munkáját. Bepillantást nyerünk általa a diákok és tanárok életébe, szokásaiba, az oktatás módszereibe, az ifjúsági mozgalmakba is. A könyv hitelesen mutatja be az oktatást meghatározó és befolyásoló történelmi múltat is. Megismerjük az iskola hagyományait, kapcsolatait. Az intézményben dolgozó tanárok és diákok visszaemlékezései, személyes vallomásai szeretettel emlékeznek a régmúlt időkre. A kiadvány mellé egy CD társul, mely a 150 év igazgatóinak, tanárainak képét, az iskolában végzett osztályok tablóját, csoportképeit, az iskola mindennapi életének képeit, dokumentumait tartalmazza. Láthatók benne a 30-as, 40-es, 50-es évekből készített archív fotók is. Tartalmazza Békés László igazgatóhelyettes krónikáját, amelyet 1953-tól 1963-

ig írt. A kötetben megtaláljuk az iskola végzett tanulók névsorát éppúgy, mint az új diákok osztályképeit. A szerzők ismertették a tanulmányi és sportversenyek megyei, országos és nemzetközi eredményeit. A CD-melléklettel ellátott kötet „A 4”-es méretben – sok színes képpel – 175 oldal terjedelemben betekintést nyújt Csongrád legrégebbi oktatási intézményének életébe. Ez a szép kivitelű kiadvány szép karácsonyi ajándék lehet mindazok számára, akik ebben az iskolában végeztek tanulmányaikat, kedves emlékként őrzik szívükben a Kossuth emlékét.

A megyéspüspök úr Csongrádon

A csongrádi Kossuth Lajos Általános Iskola 150 évvel ezelőtt, 1860 október 21-én nyitotta meg kapuit. A korabeli újságok részletesen írtak a jelentős eseményről. A Csongrádi Elemi Tanoda szentelésére Peitler József Antal váci megyéspüspök úr érkezett városunkba. A főpásztor fogadása és az iskola avatása fényes külsőségek közepette történt. A monarchia új, impozáns intézményét Csongrád város lakossága nagy áldozatok árán építtette fel. Az épület - amelyet Csongrád legfőbb ékességének tartottak akkoriban – jelentős feladatot látott el a város életében. A lakosság egy része úgy érezte, hogy szükségtelen ezt a nagy áldozatot hozni, a vezetők azonban ragaszkodtak az épülethez.

Az idő alaposan rácsáfolt a vélekedésekre. Az iskola a város oktatásának, kulturális fel-emelkedésének lett a záloga. Többfajta iskolatípusnak (tanítóképezde, polgári iskola, kereskedelmi és tanoncképzés, mezőgazdasági iskola) adott helyszínt. Kiváló tanárok tanítottak, és kiváló tanulók tanultak, végeztek az épületben. Néhány tanuló kivételével katolikusok tanultak az elemiben. A papok tartották a hittan órákat.

Dr. Kiss-Rigó László felszentelte az iskolát.

Ezt a munkát értékelte Dr. Kiss-Rigó László megyéspüspök úr, amikor felidézve a régi eseményeket elfogadta a tagintézményvezető és a tantestület meghívását. Az iskola ünnepi hetét 2010. október 15-én szentmisével indította az iskola tanulói, tanárai jelenlétében. Ezt követően felszentelte a 150 éves falakat.

Iskolatörténeti és képzőművészeti kiállítást is rendeztek a nevelők. Az iskolatörténeti kiállítás bemutatta a 150 év munkáját. Régi iratok, naplók, fényképek, szemléltető eszközök, tanulói táskák, tollak, kitömött állatok tárták a látogatók elé, hogyan változott az iskolai élet a másfél évszázad alatt. Bepillantást nyertünk a diákok régi életébe.

A képzőművészeti kiállításon II. János Pál pápa „felügyeletével” (Máthé István szobrászművész alkotása) válogatást láthattunk Arany Sándor, Csák László, Stéhlik Lajos, Stéhlik Gyula és Zentai Kálmán festőművészek alkotásaiból, akik a tanárai, illetve tanulói voltak az iskolának.

A rendezvények látogatói tanúi lehettek hagyományos iskolai óráknak is. A diákok (fiúk, lányok) elkülönülve vonultak be a régi idők tanítási óráira. A legtöbb óra imával kezdődött. Kötelező volt a hátra tett kézzel ülés, és a hagyományos fegyelem. Ott megfigyelhették a gyerekek és felnőttek, hogyan tanultak ötven, száz éve a diákok, milyen dicséreteket, büntetéseket kaptak

viselkedésükért. Volt, aki körmöst kapott, volt, aki kukoricán térdepelt ezen az órán. A tanulók nagy fegyelmet tanúsítottak ezeken az órákon. Ennek ellent mondtak a hétfőn és kedden tartott új idők órái, ahol a korszerű óravezetést láthattuk.

A rendezvénysorozaton két tanteremnek nevet adott a tantestület. A természettudományi előadóterem Józsa István nevét vette fel, a biológia terem pedig Békés László nevét viseli a továbbiakban. A diákok részt vettek rendhagyó történelem órán, amelyet az iskola volt tanulója, M. Kiss Sándor professzor 1956 eseményeiről tartott. Több emléktáblát avattak. Elkészült az iskola igazgatóinak táblája, az elhunyt tanárok és tanulók táblája. Az első világháborúban elesett tanítók táblája hosszú évtizedek után került ismét a folyosó falára.

Régen minden év a nagytemplomban misével indult, és az év végi vizsgák után hálaadó szentmisével zárult. A vasárnapi istentiszteleteken is rendszeresen részt vettek diákjaink. Az énekkar tagjai énekeltek a templomban. Részt vettek a cserkészmozgalomban is.

A régi hagyományokhoz híven egyre több rendezvényünknek ad otthont a nagytemplom. Rövidesen sor kerül az immár hagyományos karácsonyi hangversenyre, amelyet az iskola diákjai adnak. Az ünnep hangulatát előkészítik, s a gyermek és felnőtt szívét melegséggel töltik el a koncerten elhangzott dallamok.

Berencsiné Dudás Katalin

AZ ORGONA ÜNNEPE

A tárgyak életkorát általában nem szokás jegyezni. Az orgona azonban nem akármilyen „tárgy”: mint liturgikus eszköznek és a hangszerkirálynőjének – lelke van, és így kora is, amit számon lehet tartani. Száz év. Embernek ritkán adatik meg ennyi az életből.

1910. dec. 23-án szólalt meg először a csongrádi Nagyboldogasszony templom orgonája. A Rieger Ottó Orgonagyárából frissen kikerült hangszer azóta is dicséri Istent a liturgiában és a hangversenyeken – immár kereken 100 esztendeje.

Két alkalommal volt a Nagytemplomban megemlékezés az orgona 100. születésnapjáról.

Okt. 23-án az esti szentmise után, avatott kezek csaltak ki csodálatos muzsikát az orgonából: a csongrádiak által jól ismert és szeretett Dr.

Bottkáné Égető Mária, a szegedi Dóm orgonistája szólaltatott meg gyönyörű darabokat, énekkel közreműködött Szél Bernadett szoprán énekesnő, szintén szegedi művész.

Második alkalommal kicsit rendhagyó volt az ünneplés: nem országos hírvű művészek, hanem a jelenleg működő csongrádi kántorok, énekesek tartottak egyházzenei áhítatot nov. 21-én, vasárnap, Szent Cecília — az egyházi zene védőszentje — ünnepének előestéjén. Nemcsak az orgona szólalt meg ezen az estén, hanem az orgonát ünnepeelve, a legszebb emberi hang, az ének is.

Már az esti szentmisén is énekeltek a résztvevők: a Szent József templom Szkolája és a Nagytemplom Boldogasszony Kórusa – utóbbi ezen az estén vette fel ezt a nevet, a Boldogasszony oltalmába ajánlva az énekkar tagjait és szolgálatát.

A szereplők nagy izgalommal készültek erre az estére. Annál is inkább, mert az előadók közül többen az utolsó pillanatban megbetegedtek (pl. Muladi József tanár Úr – aki orgonált volna –és több énekes is), így őket nélkülözni kellett a műsorban.

Salamon László plébános atya köszöntötte a megjelenteket: a közreműködőket és a hallgatókat egyaránt.

Az áhítatot 1-1 orgonamű keretezte, az énekek és orgonaszámok között pedig ifj. Kovácsik Antal olvasott fel az orgona történetéből, amelyet ő erre a 100. évfordulóra készített korabeli újságok, levelek alapján. (Ez a tanulmány rövidesen nyomtatásban is napvilágot fog látni.)

A Szent József templom Szkolája – Tóth Gy. János kántor Úr orgonajátéka után – régi szép Mária-énekeket énekelt. Jó volt hallgatni – és halkán bekapcsolódni ezekbe az ősi énekekbe. A Boldogasszony Kórus – nevéhez méltón – először Máriához szóló kórusműveket szólaltatott meg, majd Istent és a zenét dicséző énekek hangzottak el az énekkar tolmácsolásában.

Az egyházzenei áhítat közreműködői érezték a szép számmal megjelent hallgatóság feléjük áradó szeretetét, megbecsülését. Hogy nekik áldozták ezt a kicsit hosszúra nyúlt estét – ezúton köszönik meg.

A Szent Cecíliahoz szóló ének egyik versszakának utolsó két sora a Csongrádon egyházi zenét művelőknek akár jókívánság is lehet:

*„Zengetvén a mennybéli orgonát
Dicséred dallal az Isten Fiát.
Hajlítsd hozzánk, Ő irgalmát,
Hogy néki mondhassunk harmóniát.”*

*Kovácsikné Gonda Anna
kántor*

A SZENTATYÁNÁL JÁRTUNK

*„A dalos embert Isten küldte,
hogy dala víg és szomorú legyen,
a kemény szív attól meglágyuljon
s minket a mennybe felvigyen.”*

2010. nov. 11-én a Csongrádi Zenebarátok Kórusa Rómába, a Vatikánba utazott. (A kórustagok közül többen a templomi énekkarnak is tagjai.)

A meghívást az Eschweiler-i Liszt Társaságnak, a Palatinus Violetta és Ács József művészházaspárnak köszönhetette a kórus. A Liszt-év nyitányaként négy énekkar, szólisták, hangszerek mutatták be Liszt Ferenc Esztergomi miséjének vatikáni változatát. Komoly, egy évig tartó munka előzte meg a bemutatót. A kórus számára igazi kihívás, igazi megpróbáltatás volt ennek a nehéz, de csodálatos műnek az elsajátítása. Szavakkal nem lehet leírni azt az érzést, amikor a Szent Péter Bazilikában, a Michelangelo által megálmodott kupola alatt felcsendültek a mise tételei: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus-Benedictus, Agnus Dei.

Liszt életében nem hangzott el ez a változat, így a mise keretében megszólaló mű igazi világszenzáció, igazi ősbemutató volt.

Albanoban koncert keretében is énekelhettük e nagyszabású misét, mely nagy sikert aratott, több tévétársaság is felvette.

A kórus részt vett 17-én a pápai audiencián, ahol a csodálatos napsütésben több ezer ember fogadta a Szentatya áldását. Ács József – aki rátalált erre a vatikáni változatra – személyesen adhatta át XVI. Benedek pápának a mise partitúráját.

A kevés szabadidőt is felhasználtuk, hogy Róma csodáiban gyönyörködhessünk. Nagyszerű idegenvezetők segítségével ízelítőt kaptunk az antik Róma műemlékeiből, ámulattal néztük a keresztény Róma hatalmas templomait, Róma kútjait, a páratlan értékű Vatikáni Múzeum gyöngyszemeit, Raffaello stanzáit, a Sixtusi Kápolna mennyezeti freskóit – mely Michelangelo munkája –, a Szent Péter Bazilika lenyűgöző méreteit, csodálatos szobrait, Szent Péter sírját, a pápák síremlékeit, s a varázslatos Pietát, a fiatal, 24 éves Michelangelo páratlan alkotását. Élményekben gazdagon, lelkileg feltöltődve érkezünk haza.

Köszönjük mindazoknak, akik lehetővé tették számunkra ezt a néhány napot. akik anyagi támogatásukkal segítették utazásunkat.

Külön köszönet a kórusoknak és karnagyainknak, akikkel együtt énekelhettünk: Franz Liszt Regio Kammerchor, Belvárosi Főplébániatemplom Énekkara, Országos Széchényi Könyvtár Énekkara, Nyugat-Magyarországi Egyetem Berzsenyi Dániel Vegyeskara. Köszönet Virágh András karnagy Úrnak művészi munkájáért.

Végül a legnagyobb hála és köszönet Palatinus Violetta és Ács Józsefet illeti, az ő számukra a kereszténység nem üres szó, hanem értelmes tenniakarás. Ha a jók összefognak, erejük megsokszorozódik. Áldja meg őket a Jóisten!

Túri Attiláné

„2011- a megtérés éve”

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége új, 3 éves lelkipásztori tervet készített az egyházmegye plébániáinak. Idén, adventtel kezdődik a 3 éves pasztorális terv egy szegedi és békéscsabai megnyitó szentmisével, amit a Püspök atya celebrál, és ezen a szentmisén nyitja meg ünnepélyesen az első pasztorális évet.

A 3 év során évről-évre újabb fókuszot, cél fogalmazunk meg, amire abban az évben különösen is figyelünk. Ezt - az adott évet - megvilágító mottó is segíti. A 3 év súlypontjai a következők:

1. év: 2011 - a megtérés éve. Megújulni hitünkben.

Ezen év során Krisztusra, lelki életünk megújítására, hitünk újrafelfedezésére, újraalapozására figyelünk.

2. év: 2012 - a közösségépítés éve. Megújulni közösségeinkben.

Ezen év során az Egyházra, közösségeink megerősödésére, felfrissítésére, kapcsolatainkra figyelünk.

3. év: 2013 - a küldetés éve. Megújulni küldetésünkben.

Ezen év során a társadalomra, a misszióra, embertársaink szolgálatára, a felelősségvállalásra figyelünk.

Az egyházmegye 3 éves lelkipásztori tervében még ez is olvasható: „Az első három év alatt egyúttal egy katekumenális jellegű utat is bejárunk. Az út során inkább a formálódásra akarjuk a közösségeket meghívni, mint újabb

akciókra, tevékenységekre. Inkább a krisztusi minőségre, mint a mennyiségi növekedésre törekszünk.”

Természetesen plébániánk is csatlakozik a 3 éves lelkipásztori tervhez. Ennek részleteit a következő számunkban közöljük.

Salamon László
esperes-plébános

MEGÚJULVA MEGÚJÍTANI

Találós kérdés, talányos kezdés?

Nem tematikus év, nem programsorozat, nem világmegváltás! Mi az? Helyes válasz: megújulva megújítani.

Röviden: MM. Még mindig nem világos? Akkor fordulj velünk Te is a Fény felé, és várjuk a megvilágosodást. Vagy inkább tegyünk érte közösen. Hogyan is? Hátha segít, ha az interneten felkeresed:

<http://megujulva.hu>

A 2011-es év mottója:

Forduljunk a Fény felé!

On-line lélek? Off-line lélek?

- Be van-e kapcsolva a lelkem?
- Kapcsolatban vagyok-e a lelkemmel?
- Kapcsolatban van-e a lelkem Valakivel?
- Rajta vagyok-e a lelki hálózaton?
- Szóval most on-line a lelkem vagy off-line?
- És ha off vagyok, hogyan kapcsolódhatok újra?
- Vannak-e olyan gyakorlatok, melyek segítenek?

Válaszokat kaphatsz a gondolkodásban akár a honlap segítségével is! De tudod mit...!?
A MENNYEI ATYÁVAL BESZÉLGESS!

ADVENTI KÉSZÜLET 2010

„Elérkezett a megállás ideje. Szakítsatok időt, hogy előítéletek nélkül, jóindulattal tekintsetek egymás arcába...

hogy segédkezet nyújtsatok a szükségben szenvedőknek. Szakítsatok időt az imára, hogy beszéljete Istennek

önmagatokról, hogy megtapasztaljátok áldó kezének édes jóságát.”

Dátum	Olvasd el!	Imádság	Készület
ADVENT 1. VASÁR- NAPJA	<i>Iz 2,1-5 Rajta, menjünk fel az Úr hegyére!</i>	Legyetek éberek, mert nem tudjátok, mikor érkezik az Úr!	Elkészítjük adventi koszorunkat, méltó helyre tesszük, imádkozunk.
11.29. hétfő	<i>Iz 4,2-6 Az Úr dicsősége lesz nekik a tető és a sátor</i>	Átgondolom: Hogyan várom Jézus Krisztust? Ki nekem Ő?	Elkészítem az adventi tennivalók listáját, időbeosztásomat.
11.30. kedd <small>Szent András apostol</small>	<i>Iz 11, 1-10 Az Úr lelke nyugszik rajta</i>	Napközben is elolvasom a napi szentírási részt.	Rendet teszek a környezetemben.
12.01.szerda	<i>Iz 25,6-10a Itt van az Úr, benne reménykedtünk.</i>	Mi az akadálya az Istenrel való bensőséges kapcsolatunknak?	Kitűzöm a szentgyónásom időpontját.
12.02 csütörtök	<i>Iz 26,1-6 Az Úr örököké megmaradó szikla</i>	Visszaemlékszem arra, amikor az Úr szikla volt számomra.	Töreksem Istenem jelenlétében maradni.
12.03. péntek <small>Xavéri Szt. Ferenc</small>	<i>Iz 29,17-24 Azon a napon a vakok szemei látni fognak</i>	Imádkozom a haldoklókéért és a hitükért üldözést szenvedőkért.	Észreveszem a környezetemben a rászorulókat, igyekszem segíteni.
12.04. szombat	<i>Iz 30,18-26 Az Úr megkönyörül azon, akit szeret</i>	Imádkozom azokért, akik eltávolodtak Jézustól.	Apró meglepetéssel megkeresem azt, akinek senki sem ad ajándékot.
ADVENT 2. VASÁR- NAPJA	<i>Mt 3,1-12 Készítsétek elő az Úr útját!</i>	Külön is elolvasom a vasárnapi igehelyeket	Felhívom, akit már rég nem láttam, vagy nem hallottam felőle.
12.06. hétfő	<i>Iz 35-1-10 Az Úr maga jön el, hogy megszabadítson</i>	Adtam-e okot a haragra? Meg tudok-e bocsátani?	Pénzbeli adományom a rászorulóknak környezetemben.
12.07. kedd <small>Szt. Ambrus püspök</small>	<i>Mt 18,12-14 nem akarja, hogy egy is elveszen...</i>	Imádkozom az evangélium terjedéséért, szerzetesi, papi hivatásokért.	Elfogadok segítséget és felajánlást.
12.08. szerda <small>Szűz Mária Szepőtelen fogantatása</small>	<i>Iz 40,25-31 Akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak</i>	Országunkért, az új alkotmányért, megtérésünkért.	Részt veszek egy szentmisén.
12.09. csütörtök	<i>Mt 11,11-15 a menynek or-szága erőszakot szenved</i>	Napközben elimádkozom az „Úr anygala” imádságot.	Isten ajándékeként fogadok minden nehéz élethelyzetet.
12.10. péntek	<i>Iz 48,17-19 Bárcsak figyeltél volna parancsaimra</i>	Fejlődik-e bennem az Isten és az emberek iránti szeretet?	Ma nem fogyasztok édesseget, élvezeti cikket.
12.11. szombat	<i>Mt 17,10-13 Illés ismét eljön</i>	Imádkozom szerzeteseinkért, püspökeinkért, a Szentatyáért.	Felkészülök a holnapi szentmisére.

ADVENT 3. VASÁR- NAPJA	Mt 11,2-11 Az Úr küldött, hogy örömhírt vigyék...	Pár perccel előbb érkezem a szentmisére, hogy ráhangolódjak	Türelmes és megértő leszek egész nap családomhoz.
12.13. hétfő <i>Szent Lúcia szűz és vértanú</i>	<i>Mt 21,23-27 Jézus Isten szeretethatalmával jön hozzánk</i>	Imádkozom a szétesett családokért.	Megbocsátom mások bánásait. Bocsánatot kérek, és elvégzem gyónásom.
12.14. kedd <i>Keresztes Szt. János</i>	<i>Szof 3, 9-12 Az Úr tisztává teszi az ő népét</i>	Imádkozom a világ békéjéért.	Jókedvvel végzem el a feladatomat, munkámat.
12.15. szerda	<i>Lk 7,19-23 Boldog, aki nem botránkozik meg Jézusban</i>	Van-e olyan bűnöm, amit nem merek bevallani?	Megdicsérem a környezetemben tapasztalt jót.
12.16. csütörtök	<i>Lk 7,24-30 meghíusították magukban Isten szándékát</i>	Mi változott meg bennem az advent kezdete óta?	Részt veszek a reggeli vagy az esti szentmisén.
12.17. péntek	<i>Mt 1,1-17 Jesuah=Isten az üdvözítő.</i>	Imádkozom plébániánkért.	Egy félórára részt veszek a plébániai szentségimádáson.
12.18. szombat	<i>Mt 1, 18-24 Velünk az Isten</i>	Fölajánlom a napomat a családomért.	Részt veszek a plébánia lelkinapján, ill. imádkozom a résztvevőkért.
ADVENT 4. VASÁR- NAPJA	Mt 1, 18-24 Istennél semmi sem lehetetlen	Imádkozom a nehéz helyzetű, reményt kereső szenvedőkért.	Egy ismerős családot megkeresünk, kifejezzük szeretetünket.
12.20. hétfő	<i>Lk 1,26-38 „Üdvözlény kegyelemmel teljes!”</i>	Máriával igent mondok Istennek.	Ma biztatok, dicsérek, hálás leszek.
12.21. kedd	<i>Lk 1,39-45 Boldog, aki hisz Isten szavának</i>	Imádkozom a hit ajándékáért szeretteim számára.	Kérés nélkül ajánlok fel segítséget.
12.22. szerda	<i>Lk 1,46-56 Boldognak hirdet engem minden nemzedék</i>	Imádkozom a bűnbánókért, karácsonyi gyónásokat elvégzőkért.	Tisztázom családtagjaimmal a felmerült félreértéseket.
12.23. csütörtök	<i>Lk 1,57-66 Elküldöm követemet</i>	Imádkozom azokért, akik egyedül vagy nem ünnepelnek.	Rövid templomlátogatásban kérem az Úr kegyelmét az ünnepre.
12.24. péntek	<i>Lk 1,67-79 Az Úr irgalmassága örökre megmarad</i>	Megköszönöm Jézusnak az adventi időszak kegyelmeit.	Türelmes és megértő leszek egész nap.

A rorate misék mindannyiunk számára lehetőséget jelentenek Krisztus születésére való készületünkben. Ne hagyjuk üresen templom és a kápolna padjait! Vegyünk részt mi is a rorate miséken, és ezáltal is kapcsolódjunk be a plébánia közös készületébe! A gyermekek, fiatalok pásztorjátékkal készülnek. Az idősebb „gyermekek” és „fiatalok” – ha csak tehetik – hozzanak áldozatot a rorate miséken mondott imáikkal, vagy legalább a régiek példájára reggelenként elmondott Úrangyala felajánlásával!

Adventi és karácsonyi miserend és hirdetések – 2010.

1. Ünnepeles gyertyagyújtás az adventi koszorún:
Szombatonként este fél 6-kor énekelt esti zsoltosma keretében.
2. Advent hétköznapijain a szentmisék rendje:
Piroskaváron: hétfőtől csütörtökig: reggel 7-kor hajnali mise
(utolsó hajnali mise: dec. 23-a)
péntek, szombat: délután 5-kor
Nagytemplomban: hétfőtől csütörtökig: reggel 6.30-kor hajnali mise
(utolsó hajnali mise: dec. 23-a)
péntek, szombat, vasárnap: este 6-kor
3. Adventi lelkigyakorlat:
Piroskaváron lesz: dec. 9-10-11-én, csütörtök, péntek, szombat délután 5 órakor
Vezeti: Dr. Balogh József főiskolai tanár, Szeged-mórávárosi plébános
A lelkigyakorlat előtt, alatt és után gyónási lehetőség.
A lelkigyakorlatos napokon nincs hajnali szentmise Piroskaváron.

4. Karácsonyi miserend:

Nagytemplomban:

Dec. 24-én, pénteken reggel nincs szentmise
délután **16.00** órakor karácsonyi vigíliai szentmise
időseknek, kisgyermekes családoknak
éjjel 23.30 órakor: Zenés, irodalmi áhítat
éjjel 24.00 órakor: ÉJFÉLI MISE
Dec. 25-én: 9.30-kor Hittanos gyermekek karácsonyi pásztorjátéka
Dec. 25-26-án: Ünnepi miserend: 8-kor, 10-kor, 18 órakor szentmise
Dec. 26-án, Szent Család vasárnapján a 10 órai szentmise a jubiláns házások miséje lesz.
Dec. 31-én, pénteken 18 órakor: ÉV VÉGI HÁLAADÁS
Jan. 1-én, Újév napján ünnepi miserend: 8, 10, 18 órakor lesznek szentmisék.

Felgyón:

Minden vasárnap délelőtt 11 órakor szentmise, valamint
dec. 24-én 16 órakor karácsonyi vigíliai szentmise
dec.25-én, Karácsony 1. napján és január 1-én, Újév napján 11-kor lesznek misék.

Piroskaváron:

Dec. 24-én éjjel 24.00 órakor: ÉJFÉLI MISE
Dec. 25-én, 26-án és jan. 1-én: délelőtt 9.30-kor szentmise
Dec. 31-én: 17 órakor: Év végi hálaadás

Bokroson:

Minden vasárnap reggel 8-kor van szentmise, ezen kívül
dec. 24-én 18 órakor karácsonyi vigíliai szentmise
dec. 25-én, Karácsony 1. napján és január 1-én, Újév napján reggel 8-kor lesznek misék.

Kérjük a jubiláló házaspárok jelentkezését a Szent Család vasárnapi (dec. 26-i) Jubiláns Házások miséjére. Mindazokat szeretnénk áldásban részesíteni, akik 5,10,15,20,25 stb. évvel ezelőtt kötöttek házasságot akár Csongrádon, akár máshol. A szentmisén való részvételi szándékukat kérjük a plébánián vagy a sekrestyében jelezni!

Kedves Gyerekek!

December 6-án van Szent Miklós napja, ami azért nagyon fontos, hiszen ezen napon érkezik a Mikulás, akit bizonyára nagyon vártok már!

Tisztogassátok csizmáitokat, tegyetek rendet a szobátokban, s készüljétek verssel, énekkel, rajzzal a Mikulás köszöntésére!

Íme egy kis segítség:

Darvas Ferenc: Advent

Várakozással telik életünk,
mert egy nagy érzésre vágyunk
szívünk-lelkünk áhítózza
éhezőn, a szeretetre várunk.

Eljő-e úgy ahogy kívánjuk
szelíden, halkán, csendesen,
mint azon a szent éjszakán
a közelgő karácsony esten.

Ádventben járva újra várunk
megtaláljuk-e akit keresünk
eljő-e hozzánk a Szeretet
itt lesz-e, ott lesz-e velünk.

Várakozással teli életünkben
egy nagy-nagy érzésre várunk
lelkünk-szívünk Őt keresve
a békére, szeretetre vágyunk.

És eljön Ő, aki a Szeretet
és mellyel világot megvált
hossa békésen és csendesen
amire nagyon sok ember várt.

Itt kopog majd belül finoman
bennsőd megújulva rátalál
és ha te is ezt így akard
ha szíved szeretetet kínál.

Hidd el akkor eljön Ő hozzád
fényével szerényen s halkán
lényednek szeretetsugára
lesz majd az édesítő hajnal.

Pálfalvi Nándor: Karácsony

Karácsony ünnepén
az a kívánságom.
Legyen boldog mindenki
ezen a világon.

Itt is, ott is, mindenütt
legyen olyan béke,
mint amelyik bent lakik
az emberek szívében.

HÍRMONDÓ

A csongrádi Nagyboldogasszony templom és a
felgyői Szent István templom kiadványa.
Megjelenik évente négy alkalommal.

Lapzárta: 2010. november 27.

Szerkesztőség tagjai:

ft. Salamon László
esperes - plébános
felelős kiadó

Szárász András
főszerkesztő

további szerkesztők:

Konczné Kollát Mária
Kálmán István
Kovácsik Antal

Szerkesztőség címe, elérhetősége:

Nagyboldogasszony Plébánia,
6640 Csongrád, Kossuth tér 4.
E-mail: csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Foto Print Stúdió - Csongrád